

Desenvolupament de la protecció a la infància a Suècia – algunes reflexions

---

Sven Hesse, Ph D, Professor de Treball Social per la Universitat d'Estocolm

Anomenem el segle XX com el *Segle de la Infància*. El significat, no obstant, varia segons la part del món en la que ens centrem. Però a Suècia, que és d'on jo sóc, hi ha raons per creure que els infants, generalment i pas a pas, han esdevingut més visibles i s'han tingut més en compte les seves necessitats i respectat més la seva veu. Per exemple, durant el segle XX, a Suècia s'ha erradicat la pobresa com a principal raó per a donar assistència pública als infants. Avui en dia, hi ha altres raons que s'amaguen darrera l'avaluació d'un infant que viu una situació d'alt risc. Jo reivindico que hi ha com a mínim tres passos qualitius i paradigmàtics que s'han seguit en la protecció a la infància en el nostre país, referents a la història de les idees i al desenvolupament del discurs.

Avui, la meua intenció és presentar i explicar detalladament el desenvolupament d'aquests tres passos, per parlar després sobre les conseqüències que ha tingut a la pràctica amb *infants de risc o alt risc*, ja que són el meu objectiu en el treball preventiu. També presentaré algunes estadístiques dels últims deu anys sobre els infants que reben atenció pública, i la seva repercussió. Durant el segle XX, a Suècia hem après el següent:

- Acostar-nos a l'infant com a subjecte/company amb el diàleg i no com a un objecte a manipular;
- Tenir una visió global de l'infant i la família en el seu propi entorn, més que no pas aïllar l'infant de la família i l'entorn;
- Activar la xarxa social a tots els nivells en benefici dels interessos de l'infant.

Pot generalitzar-se el discurs suec sobre el desenvolupament de la protecció a la infància a altres entorns nacionals?